

Morile

Grigore Vieru

Gretei și lui Valeriu Mudrea
Nu mai avem
Mori de apă -
Ni s-a luat apa,
Ni s-a răpit râul.
Și grâul, și grâul.
Nu mai avem
Mori de vânt -
Ni s-a luat aerul,
Ni s-a răpit vântul.
Și cântul, și cântul.
Libertate ofticoasă. Pace
Umilită. Vreme care
Între butucii minciunii
Ne strânge.
A rămas doar moara
De sânge, de sânge.
Toate sunt, frățioare,
Împotriva-mi, împotriva-ți!
Auzi? Departe,
În zări străine,
Huruie mori diavolești
De crivăț, de crivăț.
Ci, iată, din truda,
Din aburii sângelui
Pe care îl pierdem,
Oblăduitor,
Misterul răsare-n
O nouă mișcare, noua mișcare.
Zădarnic ne împărțiți
Dinainte coliva.
Căci tot ce împotriva ne stă
De tainele noastre
Pieri-va, pieri-va!

* * *

Lui Romul Munteanu
Nu s-a schimbat nimic -
Aproape oriunde, oricând
Unul din picioarele mesei
Este piciorul lui Iuda.
Dar știi că
Inima ta de copil,
Cuvântul ce-l spui

E fața curată de masă,
E pâinea frățească.

* * *

Lui Mihail Munteanu

Așa este, frate:
Râul cel mic
Când se varsă
În cel mare,
Își pierde numele.
La Pererâta și Criva se vede
Câte-un păstor mai bătrân
Strigând desperat
Prutului nostru:
„Unde alergi, omule?!”
Ciobani tinerei
Se uită în fluier
Ca în traista cea goală.
Ceață pe vale,
Ceață în creieri.
Iar noi mai cântăm.

* * *

Lui Dumitru Olărescu

Nu mai am loc
Pe-al meu pământ
De ochii străinului,
De câte văd ei în jur
Și apucă!
O țin în brațe pe mama,
Ca pe o iubită;
Că nu mai are loc
Nici ea pe pământ.
Doamne, cât adevăr
Cât adevăr în vorba
Românului nostru:
Urma străinului
S-o arzi
Cu șapte care de lemne!